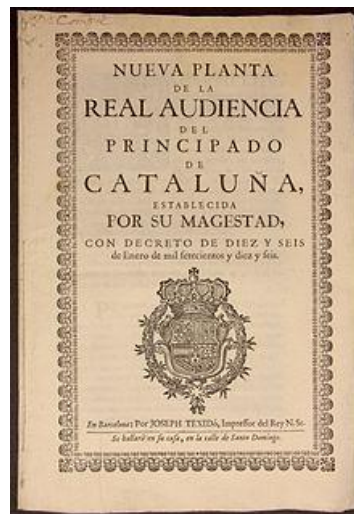

Cronologia de la repressió del català

El [Decret de Nova Planta](#), promogut per [Felip V d'Espanya](#)

Decret de prohibició de la llengua catalana al [Rosselló](#), [Conflent](#) i la [Cerdanya](#) del [2 d'abril 1700](#)

Aquest article és una cronologia de fets que representen [minorització de la llengua catalana](#) de forma activa, o sigui la "[repressió del català](#)" segons alguns autors,^[1] mitjançant accions violentes directes o mitjançant l'aplicació de polítiques que impliquen donar prioritat o oficialitzar en perjudici del català en els diversos territoris altres llengües que eren alienes, com el [castellà](#) o el [francès](#), fins al punt de fer que siguin les úniques acceptables en diferents àmbits de la societat. La llista, que comença l'any [1482](#) i segueix fins als nostres dies, comprèn diferents formes de discriminació de la llengua que variaran substancialment al llarg del temps, de la mateixa manera que evoluciona la societat.

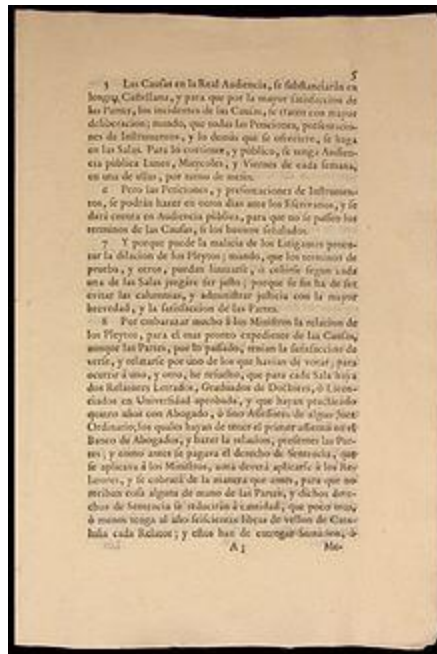
Avui en dia, existeixen igualment fonts que asseguren que el castellà és discriminat a Catalunya, entre altres motius, perquè la [Generalitat de Catalunya](#) i altres òrgans oficials, han adoptat el [català](#) com a única llengua vehicular. També hi ha entitats que diuen que existix una discriminació dels castellanoparlants al País Valencià. A això s'ha afegit el [Manifiesto por una lengua común](#) d'un grup d'intel·lectuals espanyols i la Declaració de l'[Académie Française](#) que defensen el castellà i el francès com a llengües oficials de l'Estat Espanyol i l'Estat Francès. Aquestes declaracions i propostes polítiques, a la vista de les mesures legals que tots dos estats han pres contra el català, han suscitat un gran rebuig i interpretat com una agressió diferents

intel·lectuals dels [Països Catalans](#).^[2] Poc després, el juliol de 2008, li va seguir el *Manifest de la Federació Galeusca* en la que està integrada entre d'altres l'[Associació d'Escriptors en Llengua Catalana](#), en el qual es comparava el *Manifiesto por la lengua común* amb les tesis franquistes i el qualificava de "visió anul·ladora".^[3]

Contingut

- [1 Edat moderna](#)
- [2 Història contemporània](#)
 - [2.1 Guerra Civil i Franquisme](#)
 - [2.2 Final del segle XX](#)
 - [2.3 Segle XXI](#)
- [3 Referències](#)
- [4 Vegeu també](#)
- [5 Bibliografia](#)
- [6 Enllaços externs](#)

Edat moderna

El cinquè punt del [Decret de Nova Planta](#) sobre el Principat diu: «5. *Las causas en la Real Audiencia se substanciarán en lengua Castellana [...]*» prohibint l'ús de la llengua catalana a la nova administració de justícia i de govern de Catalunya.

Vegeu també: [Edat moderna a Catalunya](#) i [Decrets de Nova Planta](#)

- [1539](#) El rei de França [Francesc I](#), publica un edicte (l'anomenat [Edicte de Villers-Cotterêts](#)) mitjançant el qual queda obligatòriament establert que tot text administratiu que s'editi al Regne de França s'hagi d'escriure en francès.^[4]
- [1560](#) El [Tribunal del Sant Ofici](#) insta que *en los negocios de la fe todo se proceda en lengua castellana*.^[5]
- [1561](#) El [Tribunal del Sant Ofici](#) obliga que *no se escriban los procesos en lengua catalana*.^[5]

- [1624](#) En el [memorial](#) del [comte duc d'Olivares](#) a Felip IV d'Espanya hi diu que "treballi i pensi amb consell mundà i secret per a reduir aquests regnes de què es compon Espanya per a l'estil i lleis de Castella sense cap diferència".
- [1661 Lluís XIV](#) atorga al *Collège de Jésuites*, a perpetuïtat, les classes de gramàtica a la [Universitat de Perpinyà](#), a través de les quals s'introdueix el [francès](#) entre la noblesa, el clergat i la burgesia.
- [1672](#) Ordenança per a promoure escoles per a l'ensenyament en francès.
- [1682](#) Ordre que exigeix la llengua francesa als rossellonesos per obtenir càrrecs públics i obtenir títols honorífics i dóna sis mesos per aprendre'l^[6]
- [1683](#) Prohibició als [rossellonesos](#) d'estudiar al [Principat](#).^[6]
- [1700](#) Edicte pel qual Lluís XIV promulga que tots els procediments judicials, les deliberacions del magistrats municipals, les actes notariais i tota mena d'actes públics siguin en francès sota pena de nul·litat.^[6]
- [1700 Lluís XIV de França](#) deixa escrit que l'ús del català repugna i és contrari a l'honor de la nació francesa".^[7]
- [1707 - 1719 Decrets de Nova Planta](#) de [València](#) (1707), [Mallorca](#) (1715), [Catalunya](#)(1) (1716) i [Sardenya](#) (1719). S'hi prohibeix l'ús oficial del català. [Felip V de Borbó](#) era nét de Lluís XIV de França.
- [1707](#), comença la castellanització, substitució o eliminació de topònims al País Valencià. El 6 de desembre, [Macanaz](#) fa un ban públic a València amb l'ordre de [Felip V](#) de construir en el lloc on era [Xàtiva](#), una nova població anomenada "Ciudad de San Felipe" (en castellà). Vegeu [Extermini de Xàtiva](#).
- [1707](#), o voltants, desaparició del topònim [Isla de Xàtiva](#) dels mapes posteriors d'[Amèrica](#).^[8]
- [1712, 20 de febrer](#) - Es dicten instruccions secretes al corregidors del territori català: *Pondrá el mayor cuydado en introducir la lengua castellana, a cuyo fin dará las providencias más templadas y disimuladas para que se consiga el efecto, sin que se note el cuydado.*^[9]
- [1714 Felip V de Borbó](#) deixa escrit que "es procuri traçudament anar introduint la llengua castellana en aquells pobles on no la parlen".
- [1715](#) La Consulta del Consell de Castelles escriu que a l'aula no hi ha d'haver cap llibre en català, on tampoc es parlarà ni escriurà aquesta llengua i on la doctrina cristiana s'ensenyarà i serà apresada en castellà. Afegeix que "no s'han d'escollir mitjans febles i menys eficaces sinó els més robusts i segurs, esborrant de la memòria dels catalans tot allò que pugui conformar-se amb les seves abolides constitucions, usatges, furs i costums".^[10]
- [1716](#) Ordre que a [Perpinyà](#) es prediqui només en francès.
- [1755](#) En l'article 10 del Decret de Visita del Provincial dels Escolapis es mana a tots els religiosos de l'ordre parlar només en castellà i llatí, tant entre si com amb la resta de la població. La pena per parlar en català és viure a règim de pa i aigua.
- [1768](#) El comte d'[Aranda](#) promou una reial cèdula per la qual es prohibeix l'ensenyament del català a les escoles de primeres lletres, llatinitat i retòrica; es foragita el català de tots els jutjats, i es recomana que ho facin també les cúries diocesanes.^[11]
- [23 de juny de 1768 - Real Cédula de S.M. a consulta de las del Consejo, reduciendo el arancel de los derechos procesales a reales de vellón en toda la Corona de Aragón, y para que en todo el Reino se actúe y enseñe en lengua castellana, con otras cosas que se expresan.](#)

- [1772](#) Reial cèdula per la qual es mana que tots el [mercaders](#) i [comerciants](#) majoristes i a la menuda portin els llibres de comptabilitat en [castellà](#).^[121]
- [1776](#) El bisbe de Mallorca obliga a utilitzar el castellà a les [parròquies](#) i en l'ensenyament del [catecisme](#).
- [1780](#) [José Moñino y Redondo](#), [comte de Floridablanca](#), promulga una [reial provisió](#) per la qual obliga totes les escoles a ensenyar la gramàtica de la [Reial Acadèmia Espanyola](#).^[13]
- [1794](#) La Convenció Nacional Francesa decreta l'ensenyament generalitzat del francès, parlat per un 10% de la població francesa en aquell moment, per "per anihilar el [patuès](#) i universalitzar l'ús del francès". Comença el gran [genocidi lingüístic a França](#).
- [1799](#) Reial cèdula que prohibeix "*representar, cantar y bailar piezas que no fuesen en idioma castellano*".^[14]

Història contemporània

Vegeu també: [Història contemporània de Catalunya](#)

"Parleu en francès, sigueu nets", inscripció en una escola francesa, a [Aiguatèbia i Talau](#), en la qual es prohibeix als nens de parlar català.

- [1801](#) [Manuel de Godoy](#) obliga que a cap teatre no es representi cap obra que no sigui en castellà.^[15]
- [1802](#) En caure [Menorca](#) sota la jurisdicció de l'[Estat espanyol](#) per l'abandó dels [anglesos](#), el capità general de l'illa ordena tot seguit que a les escoles només s'ensenyi el castellà.^[16]
- [1821](#) El Pla Quintana obliga a fer servir el castellà al sistema escolar.^[17]
- [1825](#) El Pla Colomarde, intenta instituir l'ensenyament oficial uniforme en castellà: es prohibeix l'ús del català a les escoles.^[17]
- [1828](#) El bisbe de [Girona](#) obliga que els llibres parroquials es facin en castellà.^[18]
- [1834](#) La Instrucció [Moscoso de Altamira](#) obliga a fer servir el castellà al sistema escolar.^[17]
- [1837](#) Un edicte reial imposa càstigs infamants als infants que parlen català a l'escola. Al mateix temps la instrucció del Gobierno Superior Político de Baleares mana castigar als escolars que parlin català mitjançant la delació dels alumnes.^[19]
- [1838](#) El Reglament Vallgornera obliga a fer servir el castellà al sistema escolar.^[20]
- [1838](#) Es prohibeix que els epitafis dels cementiris siguin en català.^[21]
- [1843](#) Reglament Orgànic de les [Escoles Normals](#) d'Instrucció Primària del Regne (d'Espanya) inclou entre el currículum obligatori la Gramàtica Castellana, així com història d'Espanya, nocions de literatura espanyola, etc.^[22]
- 1846 Circular de la Junta Suprema de Sanidad que obliga a fer les receptes mèdiques només en castellà o llatí.^[23]

- [1857 Llei Moyano](#)^{[24][25]} d'instrucció pública, la qual només autoritza el castellà a les escoles.^[17]
- [1862](#) Llei del notariat que prohibeix les escriptures públiques en català.^[26]
- [1867](#) Prohibició que les peces teatrals s'escriguin exclusivament "*en los dialectos de las provincias de España*", pel ministre de Governació espanyol [González Bravo](#).^[27]
- [1870](#) Llei del [Registre Civil](#) que hi priva l'ús del català.^[28]
- [1881](#) Llei d'enjudiciament civil que prohibeix l'ús del català al jutjat.^[29]
- [1898](#) La Direcció general de Correos y Telégrafos prohibeix parlar en català per [telèfon](#) a tot l'estat espanyol.^[30]
- [1900](#) Una pastoral del bisbe [Josep Morgades](#) sobre la necessitat del catecisme i de la predicació en llengua catalana fou controvertida en el senat i el parlament i per la premsa de Madrid i àdhuc pel secretari d'estat del papa, Mariano Rampolla.^[31]
- [1902](#) Reial decret de [Romanones](#) que obliga a l'ensenyament del catecisme en castellà.^[32]
 - [15 de desembre](#) - [Menéndez Pidal](#) publica l'article "Cataluña bilingüe" a El Imparcial de Madrid, on defensa el decret Romanones, afirmant, per exemple, que les "[Corts catalanes](#) mai no varen tenir per llengua oficial el català".
 - Prohibició dels [Jocs Florals de Barcelona](#) de Barcelona per ordre militar.^[33]
 - Prohibició també a Palma.

[1914-1918](#), durant la Primera Guerra Mundial, els catalans que van anar a defensar els francesos a les trinxeres van rebre queixes de part dels francesos perquè parlaven català entre ells. Els motius, segons aquests, eren perquè, sense base fonamentada, es pensaven que es reien d'ells.^[34]

[1916](#) El diputat Morera i Galícia defensa una proposició per garantir el lliure ús del català en tots els àmbits. Romanones respon que la cooficialitat és inacceptable i la proposta del diputat català és derrotada, al Congrés, per 120 vots contra 13.

- [1917](#) Reglament de la Llei del Notariat que prohibeix l'ús del català.^[35]
- [1923](#) Circular que obliga a l'ensenyament del castellà.
- 1923 Real Decret que prohibeix l'ús del català a actes oficials i obliga a portar tots els llibres i registres oficials en castellà.
- 1924 Real Decret els prospectes de medicaments en "español" de manera preferent.
- [1924](#) El [general Lossada](#) és nomenat president interí de la [Mancomunitat de Catalunya](#) i implantà l'ensenyament en castellà a les escoles de la Mancomunitat^[36]
- [1924](#) Els [Jocs Florals de Barcelona](#) s'han de celebrar a [Tolosa](#) a causa de la dictadura de [Primo de Rivera](#).^[37]
- [1924](#) [Antoni Gaudí](#), a l'edat de 72 anys és detingut i apallissat per negar-se a parlar en castellà davant la policia.
- [1924](#) Per Reial Ordre espanyola, se sancionaran els mestres que ensenyin en català.
- [1926](#) Reial decret que criminalitza a qui es resisteixi passivament a utilitzar el castellà i pena de "arresto mayor a prisión correccional" per qui usi un idioma distint del "español"^[38]
- 1926. Ordre pel qual se sanciona l'ensenyament del català amb el trasllat del mestre.

Guerra Civil i Franquisme

Vegeu també: [Guerra civil a Catalunya](#) i [Franquisme a Catalunya](#)

Durant el període franquista (1939-1975), el [català](#) va ser objecte d'una agressió brutal i va quedar reduït a l'ús familiar. El [castellà](#) va passar a ser l'única llengua de l'ensenyament, de l'administració i dels mitjans de comunicació. Tant a l'interior de Catalunya com a l'exili, va haver-hi diverses iniciatives com llibres ("Rosa mística" de [Mossèn Geis](#), revistes (com "[Dau al set](#)", dirigida per Brossa) i campanyes per suplir el silenci imposat pel règim, per exemple, Pío Daví i Maria Vila realitzen campanyes de teatre vernacle, estrenant "L'hostal de la glòria", de [Josep Maria de Sagarra](#).^[39]

En contrast amb l'ocorregut amb la immigració rebuda anteriorment en la dècada de 1920 i 1930, durant la major part de la dictadura de Franco es va propiciar l'exclusió total de l'idioma català del sistema educatiu (va ser relegat a l'esfera familiar), en el qual es van arribar a utilitzar en alguns llocs mètodes en els quals els propis alumnes havien de denunciar a l'alumne que parlés català cedint-li una bala.^[40] La llengua catalana va arribar també a prohibir-se en les làpides de les tombes en el període de postguerra.^[41] Fins a l'any 1951, Rafael Aracil, Joan Oliver i Antoni Segura han considerat que la persecució de la llengua va ser «total».^[42]

En el segon [Franquisme](#), una certa obertura del règim va permetre un tímid canvi en la marginació de l'idioma autòcton que va donar motiu a una sèrie de passos en contra d'aquesta tendència com l'emissió el 1964 del primer programa de televisió en català per part de TVE (*Teatre català*). Tant la [Nova Cançó](#) (1961) —amb limitacions, com va posar de manifest la prohibició a [Joan Manuel Serrat](#) de cantar en català en el festival d'[Eurovisió](#) de 1968^[43]— com la creació el 1971 de l'[Assemblea de Catalunya](#), en la qual s'aglutinaven les forces antifranquistes, són fenòmens que s'han considerat com a exemples del manteniment de l'ús de l'idioma català durant la dictadura.^[44] El 1970 l'última llei educativa de Franco obria la porta a l'ús de llengües diferents a l'ensenyament primari, via que seria desenvolupada per un decret 5 anys més tard. També el 1975, propera ja la defunció de Franco, un altre decret permetia l'ocupació d'altres llengües natives espanyoles als ajuntaments diferents del castellà.^[45]

Globalment, la gairebé total exclusió del català del sistema educatiu i les severes limitacions al seu ús en els mitjans de comunicació de masses durant tots aquests anys, va tenir conseqüències de llarga durada i que estarien presents anys després del final de la dictadura, com s'observa en les altes taxes d'analfabetisme en català que es dona entre les generacions escolaritzades en aquests anys: el 1996 solament un terç del tram d'edat comprès entre els 40 i els 44 anys era capaç d'escriure en català, parlat pel 67 % dels censats, xifres que descendien al 22 % dels majors de 80 anys capaços d'escriure en català amb un 65 % de parlants.^[46]

Vegeu també: [Repressió franquista](#)

Rètol de l'època franquista en castellà al municipi alt-empordanès de [Rabós](#).

- [1936](#) Prohibició governativa a Mallorca d'usar el català a les escoles i a la vida pública, sota la consigna «Si eres español, habla español», signada per [Mateu Zaforteza Musoles](#).^[47]

- [1938](#): el [5 d'abril](#) es deroga l'[Estatut d'Autonomia de Catalunya](#), per la qual cosa el català deixa de ser oficial a Catalunya.^[48]
 - Juan Merida és multat pel Delegat de Seguretat Interior i Ordre públic de Sevilla i la seva Província, per "la seva falta de patriotisme i descortesia en parlar en el dialecte català en el menjador de l'Hotel Itálica".^[49]
 - En entrar a [Lleida](#), les tropes franquistes tirotegen aquelles plaques del cementiri que estan escrites en català.
- [1939](#): [Franco](#) diu "*La unitat nacional la volem absoluta, amb una sola llengua, el castellà i una sola personalitat, l'espanyola.*". En conseqüència a aquesta política s'emprenen moltes accions com la derogació de l'[Estatut de Catalunya](#), la lluita contra rètols, anuncis i papers en català, circulars sobre el català a l'escola, iniciant-se de la més dura minorització de la història contra el català.
 - Ordre del Ministerio de Educación Nacional espanyol on se suprimeix qualsevol ensenyament relacionat amb la cultura catalana. És abolit l'ensenyament de filologia catalana, història moderna de Catalunya, geografia de Catalunya, Dret Civil Català, història de l'art medieval català.^[50]
 - A les fàbriques s'instal·len rètols on es prohibeix explícitament als obrers parlar en català.
 - L'[Institut d'Estudis Catalans](#), ens normativitzador del català, es converteix en el *Instituto de la Hispanidad de Barcelona*.
 - La casa de [Pompeu Fabra](#), normativitzador del català, del carrer de la Mercè de Barcelona és assaltada i la seva immensa biblioteca personal cremada enmig del carrer.
 - S'instal·la un gran rètol a la zona ocupada feia poc de la ciutat de [Lleida](#): "*Si ets patriota parla en espanyol*".
 - [4 de febrer](#) les planxes d'edició i els romanents editorials del [Diccionari General de la Llengua Catalana](#) són destruïts per l'exèrcit espanyol.
 - [16 de febrer](#): Es prohibeix per decret l'ús de la [llengua catalana](#) com a segona llengua.^[51]
 - [25 de febrer](#) Ban de l'alcalde accidental d'[Olot](#) on prohibeix la presència del català en tots els àmbits.
 - [4 de març](#) Ban de l'alcalde de [Mollet del Vallès](#) on s'obliga a redactar en castellà tots els rètols escrits en català.
 - [28 de març](#) El [Palau de la Música Catalana](#) passa a dir-se *Palacio de la Música*.
 - [31 de març](#) L'ajuntament de l'[Hospitalet de Llobregat](#) acorda treure tots els indicadors dels carrers en català.
 - [18 d'abril](#) El governador civil de Tarragona Mateo Torres prohibeix els rètols en català als establiments i a la via pública.
 - [3 de maig](#) Ordre del comandant militar espanyol de Bellver de Cerdanya perquè desapareguin tots els rètols o anuncis "en llengua regional".
 - [7 de maig](#) El General en Cap de Catalunya multa a M. Casanovas Guillen amb 2.000 ptes per dirigir-li una instància en català.
 - [20 de maig](#) El comandant militar espanyol de [Granollers](#) dona vuit dies de termini per substituir tots els rètols i anuncis del català al castellà.
 - [27 de maig](#) L'ajuntament de [Lleida](#) acorda que tots els seus serveis es facin en castellà.

- [7 de juny](#) L'ajuntament de Breda obliga a canviar totes les plaques de retolació dels carrers del català al castellà.
 - [16 de juny](#) El comandament militar espanyol de [Sant Hipòlit de Voltregà](#) ordena que en 48 hores se substitueixin tots els rètols en català pel castellà.
 - [24 de juny](#) L'alcaldia d'Olot ordena tapar o esborrar tots els rètols públics en català.
 - [9 d'agost](#) Un ban de l'ajuntament de Sant Feliu de Llobregat prohibeix parlar en català als funcionaris tant a dins com a fora dels edificis oficials.
 - [10 d'agost](#) És detingut el professor de la UAB Bel·larmí Rodríguez i Arias per fer classes en català.
 - [7 de setembre](#) El [Centre Excursionista de Catalunya](#) és obligat a traduir el seu nom al castellà.
 - [17 d'octubre](#) El cinema [Euterpe](#) de [Sabadell](#) és multat i clausurat durant quinze per haver parlat el seu director, Tomàs Pasarissas, en català.
 - [28 d'octubre](#) Carta del ministre espanyol de Governació, [Ramón Serrano Suñer](#), enviada a tots els bisbes catalans per comunicar-los la nova normativa d'usos lingüístics en la comunicació de l'Església amb els feligresos "hasta tanto que el idioma español sea entendido por todos (lo que se logrará con una tenaz labor escolar)".^[52]
 - [25 de desembre](#) La representació teatral d'[Els Pastorets](#) a [la Garriga](#) és obligada a fer-la en castellà.
- [1940](#) Circular sobre el "*Uso del Idioma Nacional en todos los servicios públicos*" per la qual es prohibeix el català. Ordre ministerial que prohibeix el català a les marques comercials. Prohibició del català al [cinema](#).
 - [1941](#) Els [Jocs Florals de Barcelona](#) queden prohibits i fins al 1970 se celebren en la clandestinitat.
 - [1944](#) Decret que aprova el nou Reglament notarial segons el qual necessàriament cal fer les escriptures en castellà.
 - [1945](#) Ordre ministerial que obliga a [batejar](#) els [vaixells](#) en castellà. *Nueva ley de educación primaria* que només deixa ensenyar en castellà.^[35]
 - [1947](#) Supeses les edicions de [Marià Manent](#) per ser en català.
 - [1948](#), 25 de desembre, la censura espanyola prohibeix informar de la mort de [Pompeu Fabra](#) i no s'admeten les esqueles als periòdics.^[35]
 - [1952](#) Se segresta la revista [Aplec](#). El governador de Barcelona, Felipe Acedo, diu als editors: *¿Ústedes creen que hemos hecho la guerra para que el catalán vuelva a ser de uso público?*^[53]
 - [1953](#) Es prohibeix a València la revista [Esclat](#) per ser en català, tot i que acabà publicant-se clandestinament.^{[54][55]}
 - Es prohibeix l'edició d'una novel·la de [Miquel Llor](#) per ser en català.^[55]
 - [1955](#), 2 de setembre. Fase preliminar de la segregació del [Bisbat de Lleida](#): el Decret de la Sagrada Congregació Consistorial *Cesaraugustanae et aliarum* agrega els municipis catalanoparlants de [Mequinensa](#) i [Faió](#) a l'arxidiòcesi de [Saragossa](#). La segregació es completaria durant l'anomenada "[transició democràtica](#)". La persistència de l'episcopat espanyol, acompanyada de la passivitat i indiferència del poble i autoritats catalanes, va aconseguir trencar 800 anys d'homogeneïtat del Bisbat de Lleida, separant la [Franja de Ponent](#) del seu territori històric i cultural i obligant-la a incorporar-se a un nou bisbat situat fora de l'àmbit cultural català.

- [1956](#) Reglament de [presons](#): els presos tan sols poden parlar en castellà.^[35]
- [1957](#) Al Registre Civil els noms només seran en castellà.
- [1961](#):
 - Nou Reglament de [Telègrafs](#) pel qual es prohibeix el català.^[56]
 - La junta directiva de la Federació Catalana de Muntanyisme és destituïda per la Delegación de Educación Física y Deportes espanyols en assabentar-se que les seves assemblees es feien en català.
- [1968](#) Prohibició a [Joan Manuel Serrat](#) de cantar en català a l'[Eurovisió](#).^[57]

Final del segle XX

- [1978](#). La [Constitució Espanyola](#) relega a un paper secundari el català en els territoris on és llengua pròpia, ja que el castellà es referma com a llengua oficial de tot l'[Estat](#) i l'única que els espanyols tenen l'obligació de conèixer (art. 3.1), si bé permet que els [estatuts d'autonomia](#) reconeguin d'altres llengües com a cooficials a les respectives [comunitats autònomes](#) (art. 3.2), però assolint un rang secundari de "dret" i no d'"obligació".^[58]
- [1976-2008](#). Es publiquen almenys 149 Reials Decrets i altres normatives per garantir l'obligatorietat de l'etiquetatge de productes alimentaris i d'altres en castellà front a l'única llei que hi ha, per exemple, a Catalunya.^[59]
- [1986](#). Llei de [patents](#) que obliga el castellà en la documentació prestada.^[60]
- 1986 Sentència 83/1986 del Tribunal Constitucional contra la Llei de Normalització Lingüística de Catalunya.
- 1988 Sentència 123/1988 del Tribunal Constitucional contra la Llei de Normalització Lingüística de Balears
- [1989](#). Reial decret que aprova el Reglament del Registre Mercantil. Obliga que les inscripcions es facin exclusivament en castellà.^[61]
- [1995](#). La Llei 30/1995 d'ordenació i supervisió de les assegurances privades. Obliga que les pòlisses siguin en castellà.
- [1995](#), 17 de setembre. Fase final de la segregació del [Bisbat de Lleida](#) amb el decret *Ilerdensis et Barbastrensis de finum mutatione*, 84 parròquies cultural i tradicionalment catalanes del Bisbat de Lleida a [la Ribagorça](#), [la Llitera](#) i el [Baix Cinca](#) havien de passar immediatament al [Bisbat de Barbastre-Montsó](#).^[62]
- [1998](#), 15 de juny. Segregació definitiva del [Bisbat de Lleida](#). Les últimes 27 parròquies catalanoparlants de la [Franja de Ponent](#) passen al bisbat de Barbastro-Monzón.^[62]

Segle XXI

- [2007](#), 23 d'abril, entra en vigor el nou [Estatut d'Autonomia d'Aragó](#) que no reconeix l'oficialitat del [Català](#) a la [Franja de Ponent](#).^[63]
- [2008](#) Declaració de l'Académie Française en contra del reconeixement de les llengües regionals a la Constitució.^[64]
- [2010](#), 9 de juliol, es fa pública la sentència del [TC](#) respecte a l'[Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006](#), que entre altres estableix que la [llengua catalana](#) no és la llengua preferent de l'administració a [Catalunya](#) ni tampoc la llengua vehicular del sistema educatiu.^[65]
- [2011](#), 15 de març, el [TSJC](#) suspèn parts del reglament lingüístic de la [Diputació de Girona](#) on s'estableix que els rètols, impresos i actuacions internes de la institució han de ser en català.^[66]

- [2012, 26 de juny](#) el [Tribunal Suprem d'Espanya](#) denega que el català sigui l'única llengua vehicular del sistema educatiu de Catalunya obligant a que el castellà també sigui la llengua de treball.^[67]
- [2016](#), el govern francès prepara una reforma de la Llei de l'Educació Nacional per reduir les hores de classe de català i altres llengües que consideri "regionals" d'un 25% a un 50%.^[68]

Referències

- FERRANDO I FRANCÉS, Antoni; NICOLÁS AMORÓS, Miquel. *Història de la llengua catalana*. Editorial UOC, 2011, p. 10-11. [ISBN 8497883802](#).
- Així, entre d'altres, l'escriptor de [Xàtiva Toni Cucarella](#) va publicar el seu [Manifest contra el cinisme dels botxins](#).
- «[Manifest de la Federació Galeusca arran de la publicació "Manifiesto por una lengua común"](#)». Arxivat de l'[original](#) el 19 de juliol de 2008.
- Aide-Mémoire: tout le programme du collège/Histoire et Géographie; editorial Larousse, capítol "Renaissance" i "Humanisme")
- [Pàg. 1](#), Francesc Ferrer i Gironés, *La repressió de la llengua catalana*, article publicat originàriament a [Serra d'Or](#), novembre de 2002, pp.18-21
- Citat per [Miquel Pueyo i París](#) «[Minorització lingüística, implantació escolar i expansió de la llengua nacional. Una altra manera d'explicar la recessió lingüística del català a Espanya, França i Itàli](#)». Arxivat de l'[original](#) el 23 de març de 2010.
- CARBONELL I CURELL, Anna; ABAD I CARILLA, Montserrat. *Història, política, societat i cultura dels països catalans: Desfeta política i embranzida econòmica, segle XVIII*. Enciclopèdia Catalana, 1995, p. 324.
- [Notícia del diari Levante-EMV](#)
- DE LA CIERVA, Ricardo. *Historia general de España: Llegada y apogeo de los Borbones* (en castellà). Planeta, 1981, p. 78. [ISBN 8485753003](#).
- ^[*enllaç sense format*] <http://avui.elpunt.cat/noticia/article/12-apunts/31-efemerides/49501.html>
- [2 \(Pàg.5 i ss. art. VI i ss.\)](#)
- [MCU.es](#)
- MIRALLES I MONSERRAT, Joan; MASSOT I MUNTANER, Josep. [Entorn de la història de la llengua](#). L'Abadia de Montserrat, 2001, p-45-46. [ISBN 8484153096](#).
- AMORÓS, Andrés; DÍEZ BORQUE, José María; ALVAR, Carlos. [Historia de los espectáculos en España](#) (en castellà). Castalia, 1999, p. 167.
- MIRALLES I MONSERRAT, Joan; MASSOT I MUNTANER, Josep. [Entorn de la història de la llengua](#). L'Abadia de Montserrat, 2001, p.49. [ISBN 8484153096](#).
- BENET, Josep. *L'Intent Franquista de Genocidi Cultural Contra Catalunya*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1995, p. 23. [ISBN 8478266208](#).
- [Pàg. 2](#), Francesc Ferrer i Gironés, *La repressió de la llengua catalana*, article publicat originàriament a [Serra d'Or](#), novembre de 2002, pp.18-21
- [Ferrer i Gironés, 1985](#), p. 64.
- ORELL I VILLALONGA, Bartomeu. [Llegir i escriure al món rural mallorquí, 1860-1930](#). Universitat Illes Balears, 2008, p. 133. [ISBN 8483840022](#).
- [Ferrer i Gironés, 1985](#), p. 68.

- • FERRANDO I FRANCÉS, Antoni; NICOLÁS AMORÓS, Miquel. [*Història de la llengua catalana*](#). Editorial UOC, 2011, p. 343. [ISBN 8497883802](#).
- • [*Perspectiva històrica de la formació de los maestros en España \(1370-1990\)*](#) JUAN ANTONIO LORENZO VICENTE Departamento de Teoría e Historia de la Educación. Facultad de Educación (Universidad Complutense) (castellà)
- • [*Colección legislativa de España*](#) (en castellà). Ministerio de Justicia, 1848, p. 487.
- • [Ley Moyano de Instrucción Pública de 1857 - Wikisource](#) (castellà)
- • [Espanya y los nacionalismos](#) Luis Enrique Otero Carvajal, Profesor Titular de Historia Contemporánea. Universidad Complutense. Madrid.
- • FIGUERES, Josep M. [*Història contemporània de Catalunya*](#). Editorial UOC, 2003, p. 240. [ISBN 8483187736](#).
- • [*Colección legislativa de España*](#) (en castellà). Impr. del Ministerio de gracia y justicia, 1868, p. 255.
- • [Ferrer i Gironés, 1985](#), p. 72.
- • FIGUERES, Josep M. [*Història contemporània de Catalunya*](#). Editorial UOC, 2003, p. 242. [ISBN 8483187736](#).
- • GRAU, Josep. [*La Lliga Regionalista i la llengua catalana, 1901-1924*](#). L'Abadia de Montserrat, 2006, p. 55. [ISBN 8484157687](#).
- • [\[enllaç sense format\]](#) http://www.enciclopedia.cat/fitxa_v2.jsp?NDCHEC=0044425
- • FIGUERES, Josep M. [*Història contemporània de Catalunya*](#). Editorial UOC, 2003, p. 243-245. [ISBN 8483187736](#).
- • [Article](#) de Pau Vinyes sobre els Jocs Florals
- • [«L'estelada de Verdum, documental de Felip Solé»](#).
- • [«Llistat de les normes de repressió i violència espanyola contra la llengua catalana»](#). Arxivat de l'[original](#) el 13 de maig de 2008. publicat al butlletí electrònic nº 73 de la Comissió de Llengua Catalana del [Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya](#)
- • [La Vanguardia. 25-01-1924, pàg.6](#)
- • [Article](#) de Pau Vinyes sobre els Jocs Florals
- • MELIÀ, Josep. [*Informe sobre la lengua catalana*](#) (en castellà). E. M. E. S. A., 1970, p. 316.
- • http://www.generalisimofranco.com/noticias3/b180206_a.htm
- • Harvnp|Aracil|Oliver|Segura|1998|p=273
- • Harvnp|Aracil|Oliver|Segura|1998|p=273
- • Harvnp|Aracil|Oliver|Segura|1998|p=273
- • [Citat a Solé i Villarroya \(1993\)](#), p. 217.
- • Cita publicació|cognom=Pujol|nom=Mercè|any=2013|títol=Política lingüística: llengua, cultura i identitat, l'exemple de Catalunya||publicació=Amnis (en línia)|url=<http://amnis.revues.org/2061%7Cissn=1764-7193>
- • Cita web|url=<http://www20.gencat.cat/portal/site/culturacatalana/menuitem.be2bc4cc4c5aec88f94a9710b0c0i1a0/?vgnextoid=23885c43dóna896210VgnVCM1000000b0c1i0aRCRD&vgnnextchannel=23885c43dóna896210VgnVCM1000000b0c1i0aRCRD&vgnextfmt=detall2&contentid=7546e>

[dfc49ed7210VgnVCM1000008d0c1i0aRCRD&newLang=es_ES%7Cceditor=Generalitat de Catalunya](https://www.mon.cat/dfc49ed7210VgnVCM1000008d0c1i0aRCRD&newLang=es_ES%7Cceditor=Generalitat de Catalunya)|títol=La resistència al lingüicidi: interior i exili

- • [Melchor i Branchadell \(2002\)](#), pàg. 160 i 204.
- • [Solé 1994](#), p. 33
- • [Solé 1994](#), p. 40
- • [Solé 1994](#), p. 39
- • [Solé 1994](#), p. 47
- • MALLART NAVARRA, Joan. [Anàlisi i producció de textos catalans](#). Edicions Universitat Barcelona, 2006, p. 261. [ISBN 8447531031](#).
- • Francesc Ferrer i Gironès, [Catalanofòbia](#). Edicions 62; Barcelona, 2000: p. 300.
- • [pàg 263](#), Joan Mallart Navarra, Josep Besa Camprubí, Josep Besa Camprubí, [Multilingüisme & educació](#), Universitat de Barcelona
- • «[Miscel·lània Joan Bastardas. 3 \(1990\) - Google Llibres](#)». [Joan Bastardas](#), *Estudis de llengua i literatura catalanes XX, Miscel·lània 3*, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1990, pàg. 189.
- • «[Llistat de les normes de repressió i violència espanyola contra la llengua catalana](#)» p. 6. Pàg 6, publicat al butlletí electrònic n° 73 de la Comissió de Llengua Catalana del [Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya](#)
- • [Pàg 263, Multilingüisme i educació](#) de Joan Mallart, [Universitat de Barcelona](#), Col·lecció *Textos docents* n° 218
- • [Article d'Ignasi Fleix Minuts per a la nostàlgia: el cas Serrat, 1968, Racó Català, 22 de febrer de 2003.](#)
- • «[Enllaç al Manifest Galeusca on en l'article 3 es denuncia l'asimetria entre el castellà i les altres llengües de l'Estat Espanyol](#), inclosa el català.». Arxivat de l'[original](#) el 19 de juliol de 2008.
- • [Pdf](#) de la [Plataforma per la Llengua](#) que denuncia l'asimetria existent entre les mesures legals per al castellà i les mesures legals per al català i que beneficia a la primera.
- • [Informe](#) de la [Plataforma per la Llengua](#) on es considera a la Llei de Patents una de les disposicions legals que minoritzen o deixen al català com a llengua residual
- • FERRER I GIRONÈS, Francesc. «[Normes positives dictades per l'estat espanyol que obliguen la utilització de la llengua castellana](#)». Contrastant. [Consulta: 23 gener 2016].
- • [Segregació del bisbat de Lleida](#)
- • [Boletín oficial de Aragón - 23 de abril del 2007](#) **PDF** (castellà)
- • «[La langue de la République est le français](#)» (en francès). Académie Française, 12-06-2008. [Consulta: 23 febrer 2014].
- • [Notícia de l'Avui.elpunt.cat](#)
- • [El TSJC suspèn parts del reglament lingüístic de la Diputació de Girona](#)
- • «[De les tres famílies a l'aragonès oriental: resum de l'ofensiva contra el català](#)». TV3, 26 juny del 2012. [Consulta: 26 juny del 2012].
- http://www.mon.cat/cat/notices/2016/02/franca_vol_passar_la_tisora_a_l_ensenyament_en_catala_158520.php

Vegeu també

- [Anticatalanisme](#)
- [Uniformisme lingüístic a França](#)
- [Incidents de ciutadans per l'ús de la llengua catalana el segle XXI](#)

Bibliografia

- Benet, J. 1978, *Catalunya sota el règim franquista. Informe sobre la persecució de la llengua i la cultura de Catalunya pel règim del general Franco (1a part)*, ed Blume, Barcelona (l'edició original es va fer a l'exili a Paris i amb pseudònim el 1973. [Fragments en línia del prefaci](#) .
- Benet, J. 1995. *L'intent franquista de genocidi cultural contra Catalunya*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- [FERRER I GIRONÉS, Francesc](#). *La persecució política de la llengua catalana*. Edicions 62, 1985. ISBN 8429723633.
- [Francesc Ferrer i Gironés](#), *La repressió de la llengua catalana*, article publicat originàriament a [Serra d'Or](#), novembre de 2002, pp.18-21, [versió en línia a Racó Català](#) .
- SOLÉ I SABATÉ, Josep; VILLARROYA, Joan. *Cronologia de la repressió de la llengua i la cultura catalanes 1936-1975*. Barcelona: Curial, 1994.

Enllaços externs

- [Cronologia: les causes de la situació actual del català en el món del dret](#)
- [La repressió sobre la llengua catalana](#)
- [Perles de la negació](#) Butlletí número 3 del Cercle XXI
- [Catalanofòbia, Història del pensament anticatalà](#), [Francesc Ferrer i Gironès](#), (2000)
- [El catalán, ni en los cementerios](#), article de Josep Maria Sòria al diari [La Vanguardia](#) (castellà), (13/05/2001)
- [«Llistat de les normes de repressió i violència espanyola contra la llengua catalana»](#). Arxivat de l'[original](#) el 13 de maig de 2008. publicat al «[butlletí electrònic n° 73](#)». [Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya](#) de la Comissió de Llengua Catalana. Arxivat de l'[original](#) el 9 de maig de 2008.